

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 28 stycznia 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodnicząca:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Mikołajczyk
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Iwona Bendorf-Bundorf (spr.)
	<i>Zastępca Przewodniczącego GKO:</i>	Wojciech Robaczyński
Protokolant:		Hanna Kąkol

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2013 r. odwołania Obwinionego (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt: RKO-522/65/12, którym uznano Obwinionego (...) zam. (...), pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych polegających na:

1) zaciągnięciu bez upoważnienia zobowiązania wykraczającego poza rok budżetowy 2009 i obciążającego budżet Miasta (...) na 2010 rok na kwotę 175.866,64 zł., poprzez zawarcie w dniu 26 listopada 2009 roku umowy nr ZP 342/314/09 z (...) z siedzibą w (...), której przedmiotem była realizacja zamówienia pn.: „Montaż windy dla osób niepełnosprawnych wraz z przebudową części pomieszczeń w Miejskiej Przychodni Zdrowia w (...)”, w ramach której wynagrodzenie Wykonawcy ustalono w kwocie: 175.866,64 zł brutto, a termin zakończenia robót budowlanych będących przedmiotem umowy wyznaczono na dzień 30 kwietnia 2010 roku, gdyż w dniu zawarcia przedmiotowej umowy Obwiniony nie posiadał

Sygn. akt BDF1/4900/115/114/12/3299

upoważnienia Rady Miejskiej w (...) do zaciągania zobowiązań związanych z realizacją przedmiotowej umowy, a obciążających budżet Miasta (...) na 2010 rok,

wbrew art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) w związku z art. 18 ust. 2 pkt 4 i pkt 9 lit. e) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), które to zachowanie wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w **art. 15** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.) - zwanej dalej także ustawą;

2) unieważnieniu w dniu 13 lipca 2009 roku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego o szacunkowej wartości zamówienia 993.650,25 zł netto, którego przedmiotem była „Rozbudowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości (...) w ulicy (...) – etap II”, w sytuacji, gdy nie występowała przesłanka dla tejże czynności,

w konsekwencji doszło do naruszenia przez Obwinionego dyspozycji art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177, z późn. zm.), a wspomniane zachowanie wyczerpało przy tym znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w **art. 17 ust. 3** ustawy;

3) wykazaniu w dniu 10 grudnia 2010 roku w sprawozdaniu Rb – 28S z wykonania planu wydatków budżetowych samorządowej jednostki budżetowej (Urzędu Miejskiego w (...)) za okres od początku roku do dnia 30 listopada roku 2010, danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej jednostki w zakresie wydatków klasyfikowanych w Dziale 900 Rozdział 90017 § 2650 (różnica: 211.928,15 zł) i § 6210 (różnica: 22.700,00 zł),

w konsekwencji czego doszło do naruszenia postanowień § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 20, poz. 103) oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.), a wspomniane zachowanie wyczerpało przy tym znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w **art. 18 pkt 2** ustawy

oraz wymierzono Obwinionemu karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uchyla zaskarżone orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...).

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

Główna Komisja Orzekająca rozpoznała odwołanie Pana (...) Burmistrza Miasta (...) od orzeczenia wydanego w dniu 18 września 2012 r. przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...).

Zaskarżonym orzeczeniem Komisja I instancji uznała Obwinionego odpowiedzialnym za naruszenia dyscypliny finansów publicznych kwalifikowane w art. 15, art. 17 ust. 3 oraz art. 18 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (dalej uondfp) i wymierzyła karę upomnienia oraz obciążyła kosztami postępowania .

Komisja I instancji rozpoznała na rozprawie w dniu 18 września 2012r. wniosek o ukaranie Zastępcy Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, w którym postawiony został zarzut popełnienia naruszenia kwalifikowanego w art. 15 uondfp poprzez zawarcie w dniu 26 listopada 2009 r. umowy nr ZP 342/314/09 na wykonanie „Montażu windy dla osób niepełnosprawnych wraz z przebudową części pomieszczeń w miejskiej Przychodni Zdrowia w (...)” przewidującej wynagrodzenie wykonawcy w wysokości 175.866,64 zł i ustalającej termin wykonania robót budowlanych na dzień 30 kwietnia 2010 r. W ocenie Rzecznika I instancji, Obwiniony podpisując umowę na opisanych warunkach finansowych i z okresem realizacji w następnym roku budżetowym - 2010, nie posiadał upoważnienia Rady Miejskiej w (...) do zaciągania zobowiązań na kolejny rok budżetowy i tym samym popełnił czyn

kwalifikowany w art. 15 uoandfp. Stanowisko Rzecznika I instancji wskazywało na naruszenie zarówno art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy finansach publicznych z 2005 r., jak również przepisów art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy o finansach publicznych z 2009 r.

Ponadto Rzecznik I instancji zarzucił Obwinionemu naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust. 3 uoandfp poprzez unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie „Rozbudowy kanalizacji sanitarnej w miejscowości (...) w ulicy (...) – etap II”, z naruszeniem art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych z powodu braku podstaw do unieważnienia wszczętego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Kolejny zarzut postawiony Obwinionemu dotyczył wykazania danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej w sprawozdaniu Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych samorządowej jednostki budżetowej, co stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych kwalifikowane w art. 18 pkt 2 uoandfp. Czyn zarzucony Obwinionemu dotyczył naruszenia postanowień § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy o rachunkowości. Rzecznik I instancji wnioskował o ukaranie Obwinionego karą upomnienia.

Komisja I instancji ustaliła w niniejszej sprawie, iż Obwiniony, jako Burmistrz Miasta (...), zawarł w dniu 26 listopada 2009 r. umowę Nr ZP 342/314/09 przewidującą wynagrodzenie wykonawcy w wysokości 175.866,64 zł brutto i termin wykonania zamówienia na dzień 30 kwietnia 2010 r. pomimo, braku upoważnienia do zaciągnięcia zobowiązania na kolejny 2010 rok budżetowy. W budżecie Miasta (...) na rok 2009 zaplanowano środki na realizację zadania objętego niniejszą umową w pełnej wysokości, jednak w dniu zawarcia umowy Obwiniony nie był upoważniony przez Radę Miasta do zaciągania zobowiązań na rok następny. Komisja I instancji ustaliła także, iż w dniu 30 grudnia 2009 r. Uchwałą Nr XXXVI/239/09 Rada Miasta ustaliła wykaz wydatków niewygasających i ujęła w wykazie zadanie objęte umową ZP 342/314/09 na kwotę 123.107,00 zł i z terminem realizacji wydatków do dnia 30 grudnia 2010 r.

Oceniając niniejszy zarzut, Komisja I instancji przyjęła do stosowania, według reguły wynikającej z art. 24 uoandfp, przepisy ustawy o finansach publicznych z 27 sierpnia 2009 r. uznając, iż ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynu przez Obwinionego nie jest

względniejsza dla sprawcy. Ocena prawna zarzuconego czynu w świetle ustawy o finansach publicznych z roku 2009 wskazywałaby, według Komisji I instancji, na naruszenie dyspozycji art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy o finansach publicznych, z których wynika, iż jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągnąć zobowiązania do sfinansowania w danym roku budżetowym do wysokości wynikającej z planu wydatków lub kosztów jednostki, pomniejszonej o wydatki na wynagrodzenia i uposażenia, składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, inne składki i opłaty obligatoryjne oraz płatności wynikające z zobowiązań zaciągniętych w latach poprzednich. Ponadto Komisja I instancji przyjęła za podstawę art. 261 ustawy o finansach publicznych z 2009 r. według którego kierownik jednostki budżetowej może - w celu realizacji zadań - zaciągać zobowiązania pieniężne do wysokości kwot wydatków określonych w zatwierdzonym planie finansowym. Na podstawie wskazanych przepisów, Komisja I instancji uznała, że Obwiniony zawierając w dniu 26 listopada 2009 r. umowę Nr 342/314/09 na kwotę 175.866,64 zł brutto przewidująca termin wykonania robót budowlanych do 30 kwietnia 2010 r. nie posiadał upoważnienia Rady Miasta (...) do zaciągnięcia zobowiązania obciążającego budżet Miasta na rok 2010. Na tych podstawach faktycznych i prawnych Komisja I instancji uznała Obwinionego odpowiedzialnym popełnienia czynu kwalifikowanego w art. 15 uoondfp.

W dniu 5 listopada 2012 r. Obwiniony wniósł odwołanie od przedmiotowego orzeczenia Komisji I instancji wnosząc o zmianę orzeczenia w zakresie wymierzenia kary upomnienia i wnioskował o odstąpienie od jej wymierzenia.

W części dotyczącej naruszenia polegającego na braku upoważnienia do zaciągania zobowiązań na rok 2010 r. Obwiniony stwierdził, iż na dzień 26 listopada 2009 r. w budżecie Miasta (...) były zabezpieczone środki finansowe na realizację zadania a umowa była całkowicie zabezpieczona finansowo w budżecie. Termin realizacji zadania wynikał z zakończonej procedury przetargowej. Niezależnie od powyższych faktów, Obwiniony wskazał na - podjętą w grudniu 2009 r. - uchwałę Rady Miasta (...), w której wydatki związane z realizacją zadania objętego umową zawartą w dniu 26 listopada 2009 r. zostały ujęte w wykazie wydatków niewygasających, a Rada Miasta niniejszą uchwałą wyznaczyła termin realizacji wydatków do 30 grudnia 2010 r. Istotny w niniejszej sprawie jest fakt, iż Rada Miasta, uchwalając budżet na rok 2009, upoważniła Burmistrza Miasta do zaciągania zobowiązań z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest niezbędną dla zapewnienia ciągłości działania jednostki na łączną kwotę 3 mln złotych.

Główna Komisja Orzekająca, rozpoznając odwołanie Obwinionego w zakresie zarzutu popełnienia czynu kwalifikowanego w art. 15 uondfp stwierdza, co następuje.

Orzeczenie Komisji I instancji w części dotyczącej naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 15 uondfp jest całkowicie chybione. Z uzasadnienia orzeczenia wynika, iż Obwiniony na rozprawę w dniu 18 września 2012 r. nie stawił się, a więc podstawę do wydania orzeczenia stanowiły dokumenty zebrane i zaliczone w poczet materiału dowodowego. Bezsporne w niniejszej sprawie jest to, że w dniu 26 listopada 2009 r. Obwiniony (...), przy współdziałaniu Skarbnika Gminy, zawarł umowę z (...) z siedzibą w (...), w której wykonawca zobowiązał się wykonać zadanie p.n. „Montaż windy dla osób niepełnosprawnych wraz z przebudową części pomieszczeń dla Miejskiej Przychodni Zdrowia w (...)” w terminie do 30 kwietnia 2010 r. za wynagrodzeniem kosztorysowym w wysokości 175.866,64 zł brutto. Z wyjaśnień pisemnych Obwinionego, złożonych w dniu 15 czerwca 2012r., a skierowanych do Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wynika, że zgodnie z Uchwałą budżetową Nr XXVI/184/08 z dnia 30 grudnia 2008r. przyjęty został budżet Miasta na rok 2009, w którym wydatki objęte umową zawartą w dniu 26 listopada 2009r. zabezpieczone zostały w całości w dziale 700, rozdz. 70005, paragraf 6050. Oświadczenie zbieżne z niniejszym oświadczeniem Obwinionego złożyła na piśmie Pani (...) - Skarbnik Gminy w dniu 10 sierpnia 2011 r. potwierdzając zabezpieczenie finansowe w pełnej wysokości wynagrodzenia wynikającego z umowy z dnia 26 listopada 2009 r.

Bez większego znaczenia w niniejszej sprawie jest fakt ujęcia wydatków związanych z realizacją umowy w wykazie wydatków niewygasających Uchwałą Rady Miasta (...) skoro, jak wynika z oświadczeń stanowiących materiał dowodowy, wydatki na wykonanie windy dla osób niepełnosprawnych zostały sklasyfikowane w budżecie Miasta jako wydatki inwestycyjne a nie wydatki bieżące. Gdyby Komisja I instancji, przy ocenie materiału dowodowego, poprawnie dokonała wyboru prawa, zgodnie z zasadą art. 24 uondfp, to powinna uznać, iż Obwiniony zgodnie z ustawą o finansach publicznych z 2005 r. zaciągnął zobowiązanie do wysokości kwot ujętych w zatwierdzonym planie finansowym (Komisja I instancji tego faktu nie podważyła).

Ponadto Komisja I instancji, pomijając właściwą w tej sprawie ustawę o finansach publicznych z 2005 r., nie zbadała zapisów Uchwały Budżetowej Miasta (...) na rok 2009 r. w części załącznika WPI – „wieloletnia prognoza inwestycyjna”, w którym powinny być ujęte wydatki na montaż windy dla osób niepełnosprawnych. Ten fakt powinien być zbadany przez

Komisję I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy na podstawie ustawy o finansach publicznych z roku 2005. Komisja I instancji ponownie rozpoznając sprawę powinna powrócić do argumentacji Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych zawartej we wniosku o ukaranie na stronie trzeciej, w którym to dokumencie zawarto wskazówkę o treści załącznika inwestycyjnego określonego w art. 166 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, z którego wynika łączna kwota nakładów na realizację zadania oraz wysokość wydatków w roku budżetowym oraz w dwóch latach następnych. Poza tą okolicznością, Komisja I instancji powinna ocenić i wziąć pod uwagę § 10 Uchwały Rady Miasta (...) Nr XXVI/184/08, w którym zawarto upoważnienie do zaciągania zobowiązań z tytułu umów, których realizacja w roku następnym /2010/ jest niezbędna dla zapewnienia ciągłości działania Gminy i termin zapłaty upływa w 2010 r. na łączną kwotę 3 mln zł.

Główna Komisja Orzekająca stwierdza, iż całkowicie niewystarczające jest dokonywanie oceny materiału dowodowego w sposób, w jaki dokonała tego Komisja I instancji podsumowując kwestie istotne dla sprawy słowami: *„Dokonując analizy okoliczności podniesionych w omawianym zakresie przez Obwinionego, Komisja uznała, że nie mogą one być podstawą do zwolnienia Obwinionego z odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, gdyż w istocie potwierdzają one słuszność stawianego Obwinionemu zarzutu, przemawiając za uznaniem, iż w roku 2010 Obwiniony nie posiadał upoważnienia do zaciągnięcia zobowiązania będącego przedmiotem zarzutu.”* Tym zdaniem, Komisja Orzekająca dokonała oceny zarówno materiału dowodowego, jak też uzasadniła przypisanie Obwinionemu zarzucanego czynu.

Zaskarżone orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) nie może być utrzymane w obiegu prawnym, wydane bowiem zostało z naruszeniem zasad odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Stosownie do art. 19 ust. 2 uoandfp odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Główna Komisja Orzekająca wielokrotnie wskazywała, że do przypisania odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych konieczne jest zarówno formalne naruszenie przepisu prawa, ale także udowodnienie winy po stronie konkretnego sprawcy.

Uzasadnienie orzeczenia całkowicie ignoruje stanowisko Obwinionego zawarte w piśmie z dnia 15 czerwca 2012 r., zebrany w sprawie materiał dowodowy, tj. Uchwałę Rady Miasta w sprawie budżetu na 2009 r. oraz oświadczenie Skarbnika Gminy kontrasygnującego umowę z dnia 26 listopada 2009 r. Wydanie orzeczenia, którego uzasadnienie nie zawiera odniesienia się do okoliczności faktycznych podnoszonych przez Obwinionego w postępowaniu przed Komisją stanowi naruszenie prawa. Komisja I instancji powinna wskazać w uzasadnieniu, jakie fakty uznaje za udowodnione i dlaczego nie uznaje dowodów przeciwnych. Ewentualnych wątpliwości i braków dowodowych nie wolno rozstrzygać na niekorzyść Obwinionego. Uzasadnienie orzeczenia powinno przekonać stronę, że jej stanowisko zostało wzięte pod uwagę i należycie rozważone.

Organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany do wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego. Wszechstronnie - to uwzględniając wszystkie czynniki, aspekty, dogłębnie, szczegółowo, dokładnie. Organ prowadzący postępowanie ma obowiązek aktywnego udziału w postępowaniu i wykorzystania wszystkich dowodów dla wyjaśnienia faktów, ale także dopuszczenia mających znaczenie dla sprawy dowodów wnioskowanych przez strony.

Obarczone tak podstawowymi wadami orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji nie może być utrzymane w obiegu prawnym i z tego względu należy orzeczenie uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Zarzut kolejny dotyczący przypisanego naruszenia kwalifikowanego w art. 17 ust. 3 uoandfp polegający na unieważnieniu w dniu 13 lipca 2009 r. postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem była „Rozbudowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości (...) w ulicy (...) -etap II” wskazuje na nieuprawnione unieważnienie przez Obwinionego postępowania z naruszeniem art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych. W sentencji orzeczenia wydanego przez Komisję Orzekającą I instancji przypisano Obwinionemu czyn z uwagi na niespełnienie przesłanki do unieważnienia przedmiotowego postępowania w świetle art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Wniosek o ukaranie dotyczący niniejszego zarzutu także wskazuje na naruszenie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177 z późn. zm.).

Główna Komisja Orzekająca zwraca uwagę na fakt, iż czyn przypisany Obwinionemu nie może być oparty o naruszenie art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych publikowanej w roku 2004 albowiem w dniu 13 lipca 2009 r. obowiązywała ustawa - Prawo zamówień publicznych po zmianach ujętych ostatecznie w tekście jednolitym z roku 2007 (Dz. U Nr 223, poz. 1655 ze zmianą z dnia 15 maja 2009 r. - Dz. U. Nr 65, poz. 545). Komisja I instancji w sentencji orzeczenia pominęła całkowicie metrykę aktu prawnego czym uchybiła zasadom należytego sporządzenia orzeczenia prawnego.

W uzasadnieniu wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych uznał, iż nie zachodziły przesłanki do unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Główna Komisja Orzekająca, badając zebrany w sprawie materiał dowodowy a w szczególności protokół postępowania RRM 7030/VII-05/09 druk ZP-2/PN,NBO,ZOC w pkt 10 „Unieważnienie postępowania” stwierdziła, iż ten dokument zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne unieważnienia postępowania. Obwiniony w tym dokumencie, jako kierownik jednostki zaakceptował unieważnienie postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy - Prawo zamówień publicznych a ponadto w piśmie z dnia 13 lipca 2009 r. „Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania” skierowanym do uczestników postępowania o zamówienie publiczne także wskazano na przyczynę unieważnienia, tj. art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Skoro więc materiał dowodowy dotyczył czynu związanego z rzekomo nieuprawnionym unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przesłanki art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy - Prawo zamówień publicznych, to w postępowaniu przed Komisją I instancji należało wykazać naruszenie konkretnego przepisu prawa. Można jedynie domniemywać podstaw prawnych i faktycznych stawianego Obwinionemu zarzutu skoro do materiału dowodowego dołączona została kompletna dokumentacja z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zawierająca oba wymienione wyżej dokumenty. Niemniej jednak zarzut Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych opisany w sentencji wniosku o ukaranie odnosi się do art. 93 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, a Komisja I instancji, w podobnie ogólnikowy sposób, opisała czyn przypisany Obwinionemu.

Główna Komisja Orzekająca wskazuje, iż poprawnie sporządzone orzeczenie powinno wskazywać na konkretny przepis prawa, którego dyspozycja została naruszona, a poza tym orzeczenie powinno chociażby raz przytaczać przepisy prawa materialnego poprawnie określone. Komisja I instancji w żadnym miejscu nie wpisała poprawnie nazwy aktu prawnego /ustawa Prawo Zamówień Publicznych/ i jego miejsca publikacji adekwatnie do daty zarzucenia naruszenia.

Kolejny zarzut postawiony i przypisany Obwinionemu dotyczył wykazania danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej w sprawozdaniu Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych samorządowej jednostki budżetowej, co stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych kwalifikowane w art. 18 pkt 2 uondfp. Czyn zarzucony Obwinionemu dotyczył naruszenia postanowień § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej oraz art. 4 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy o rachunkowości. Komisja Orzekająca I instancji przypisała Obwinionemu odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 18 pkt 2 uondfp.

Główna Komisja Orzekająca wskazuje, iż organy orzekające, zgodnie z art. 78 ust. 2 uondfp, zobowiązane są z urzędu w każdej fazie postępowania uwzględnić okoliczności wymienione w art. 78 ust. 1 pkt 1- 8 uondfp. Wśród przesłanek umorzenia postępowania ustawa wymienia we wskazanym przepisie normy związane ze stopniem szkodliwości czynu dla finansów publicznych (art. 28 uondfp). Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy uwzględnić wyjaśnienia Obwinionego zawarte w piśmie z dnia 15 czerwca 2012 r. (strona 4) oraz wyjaśnienia Skarbnika Gminy z dnia 19 marca 2012 r. i dokonać oceny przedstawionych faktów i argumentów pod względem zawinienia Obwinionego oraz stopnia szkodliwości czynu przypisanego Obwinionemu.

Główna Komisja Orzekająca zwraca uwagę na przepis art. 72 ust. 2 uondfp, w świetle którego postępowanie obejmuje postępowanie wyjaśniające prowadzone przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych oraz postępowanie przed komisją orzekającą, tak więc rozstrzygnięcie wydane w postępowaniu w I instancji powinno obejmować ustalenia zawarte we wniosku o ukaranie, powinno także odnosić się do zarzutu postawionego przez rzecznika dyscypliny w zakresie podstaw prawnych i uzasadnienia faktycznego. Zgodnie z art. 74 ust. 2 uondfp, obwinionemu przysługuje prawo do przedstawiania dowodów na swoją obronę oraz składania wniosków dowodowych. Skoro więc Obwiniony przedstawiał w postępowaniu

dokumenty w swojej obronie to należało je właściwie skomentować ze szczególnym uzasadnieniem argumentów i dowodów, którym Komisja I instancji nie dała wiary lub nie uwzględniła lub inaczej oceniła. Zgodnie z art. 89 ust. 1 uondfp, organ prowadzący postępowanie jest obowiązany do wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego. Uzasadnienie orzeczenia wydane w sprawie Obwinionego (...) jest nieprzekonywujące, ogólne, nie zawiera poprawnie podanych podstaw prawnych i z tych względów powinno być ponownie wydane i odpowiednio uzasadnione. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy przeprowadzić ponowną analizę z uwzględnieniem reguł art. 24 uondfp tak, aby przy ocenie zarzutów wziąć pod uwagę generalnie zmienione zasady planowania wydatków inwestycyjnych, zasady ustalania wydatków niewygasających.

W świetle powyższych ustaleń należało uchylić orzeczenie w całości i przekazać do ponownego rozpoznania.